

Bijbelstudie Centrum

Speciale studie over "De TABERNAKEL" verdeeld over 19 avonden

VIERDE AVOND (deel 4-19)

Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze speciale studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze speciale studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden"** (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze speciale studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze speciale studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze speciale studie gaat bestuderen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze speciale studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze speciale studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen

het Bijbelstudie Centrum

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. "verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtels keren".

De grote kracht Gods wie mag dat verstaan? Mag ik het u illustreren en proberen beter bij te brengen, hoe enorm groot deze kracht is? Wij leven vandaag in een wonderbare tijd, waarin ook God weer op een bijzondere wijze werkt. En er gebeurt niets bij toeval.

Wij zijn binnengegaan in het atoomtijdperk, waarin God heeft toegelaten, dat de wetenschap iets van de kracht, die er in de materie ligt, ontsluit. Wij weten, dat het alles Gods schepping is en dus door God gemaakt, ook de materie. En nu behoort de dode materie tot de laagste rangorde van de schepping van God, want hoever gaat een levende ziel daarboven, en hoeveel te meer de mens!

En men heeft ontdekt, wat een enorme kracht God in de materie gelegd heeft; hoe deze materie opgebouwd is uit atomen en hoe om de atoomkern bepaalde, ontzettend kleine deeltjes, namelijk protonen rondcirkelen. En als men dat atoom gaat splitsen, komt daar zo'n enorme kracht vrij, dat de mens, die niet meer kan bedwingen, en heel de wereld hiervoor in angst en beven is gekomen.

Wij weten ook, hoe door de ontzettende, vernietigende atoomwapens, krachten loskomen tot verderf, niet alleen direct als zij tot explosie komen, en dus deze krachten vrijgemaakt worden, maar zelfs jaren en jaren daarna, kan de radioactieve kracht schade veroorzaken. Als er nu al zo een kracht zit in het geringste van de schepping van God, in de materie, hoe enorm groot moet dan de kracht zijn in de Schepper Zelf! Dat kunnen wij niet verstaan.

Toch is deze enorme grote kracht van de Schepper vrijgekomen op Golgotha's kruis voor u en mij, want zoals men het atoom splijt en daardoor een enorme kracht vrijkomt, zo is op Golgotha's kruis één ogenblik de Schepper gespleten geworden, want daar is God van God verlaten geweest, om u en mij. Gaat u er iets van zien?

Hij, die geen zonde gekend heeft, die het eeuwige Woord van God is, die met de Vader eeuwig God is, maar die Mens werd voor ons, en die onze zonde op Zich nam, en in Zijn lichaam droeg op dat vloekhout, is voor ons tot zonde gemaakt. En toen gebeurde dat grote, dat wij niet kunnen verstaan.

Hoe is het mogelijk geweest, dat Hij, die met de Vader één is, het kon uitroepen: **"Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten"**? Waarom? Om de zonde van u en mij, die Hij in Zijn lichaam te dragen kreeg en alleen die zonde kon scheiding maken tussen de Vader en de Zoon.

Zo werd Hij tot zonde gemaakt en is een ogenblik verlaten geweest van God. Hij ging in die verlatenheid, opdat wij nooit meer verlaten zouden worden. Toen daar God van God verlaten werd, is die enorme kracht van de Schepper vrijgekomen: het kruis van Christus is de grote kracht Gods. En daarvan gaat zo'n straling van Goddelijke Liefde uit door de eeuwen heen, om de hele schepping terug te brengen tot God.

Dat is de kracht Gods en Hij roept: **"kom tot Mij, en grijp die hoorn aan, grijp het bloed van Jezus Mijn Zoon aan en kniel bij het kruis, hoe diep je ook gevallen bent, en hoe groot de nood ook is"**. Daar worden wij tot een nieuwe schepping.

Ja, zovele Hem aangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven. Ziet u de Goddelijke macht van dat kruis van Golgotha? Ziet u die hoorn, die uitnodigt: **"Komt, Oost, Noord, Zuid, West. Grijp het bloed aan en gij zult behouden zijn"**. Uit liefde wilde Hij voor ons sterven. Het kruis is een wonderbare plaats, waar de zondaar God kan ontmoeten en hij opnieuw geboren kan worden, en God Zijn Vader mag noemen.

En nu zijn er nog de draagstukken. Ja, het kruis van Golgotha heeft een vaste plaats en toch wordt het rondgedragen door heel de wereld op de schouders van de priesters. Het kruis van Jezus was daar op de heuvel van Golgotha, maar als u het wil aangrijpen, als u de verzoening met God wilt aanvaarden, als u die grote kracht van dat kruis in uw leven wilt ervaren, hoeft u niet naar Golgotha te gaan. De draagstukken waren altijd in het altaar en zo konden de priesters het op de schouders nemen om het door de woestijn te dragen, de woestijn van dit leven.

Zo mag ik ook een priester zijn, om het kruis rond te dragen. U kunt het aangrijpen op de plaats, waar u bent, als u neer wilt knielen en u wilt buigen onder de krachtige hand van de Heer en Zijn Liefde wilt aanvaarden, maar stel niet uit, wat u heden doen kunt. Als daar iets is in uw leven: een zonde of een ziekte, het kruis heeft zo'n geweldige draagwijdte, dat het ons vrijmaakt, ook van de macht des duivels.

Nog even terug naar het Brandofferaltaar. Dit koperen Brandofferaltaar moest precies midden in de voorhof geplaatst worden, tussen de Poort en de Deur; dus midden in de Voorhof. Het was dus centraal gelegen. Alle erediensten, die Israël hield, alle samenkomsten, alle offerranden, vonden plaats rondom dat altaar en dat altaar was altijd in het midden, dat is de wil van God.

Iedere keer, als men samenkomt of het nu is voor een kerkdienst, voor evangelisatie, heiligingsdienst, bidstond, Bijbelstudie, maar ook thuis in het gezin, hoort men geschaard te zijn om het kruis, en behoort Jezus de Gekruisigde het middelpunt te zijn. Alles moet van het kruis uitgaan. Als Jezus niet centraal staat, is het alles waardeloos en is het voor God niet aangenaam.

Het kruis predikt: ik leef niet meer, maar Hij leeft nu in mij en door mij. Zo zal de gekruisigde Jezus altijd het centrale Middelpunt van ons leven moeten zijn.

We hebben gezien, dat het koperen Brandofferaltaar precies centraal moest staan. Iedere eredienst, die Israël hield, vond plaats rondom dit Altaar en ging uit van dit Altaar. Zonder dit Altaar was een eredienst ondenkbaar. Zo ook een eredienst in de Gemeente, het kruis, **de Tafel des Heren moet centraal staan in alle erediensten**. Niet ergens achteraf aan het einde van de dienst, neen **centraal, elke dienst!**

Ook de handelingen, die de Hogepriester en de Priesters deden, gingen uit van dit Altaar. Kijkt u maar naar de gang van de Hogepriester op de Grote Verzoendag; die begon bij dit Altaar. Zo is het ook bij de Priesters. Zij zouden zelfs niet eens Priester en Hogepriester kunnen zijn, als zij niet eerst bij dit Altaar gekomen waren.

Hieruit zien wij dus, hoe dat Kruis van Jezus centraal staat en dat er geen eredienst mogelijk is en geen handeling, die God welgevallig is, of hij moet uitgaan vanuit dat Kruis. Alle andere erediensten en alle handelingen, hoe goed ook bedoeld, zijn waardeloos, als zij niet vanuit dit Kruis uitgaan.

En daarom is het zo goed, dat wij dit nog nader bekijken. Wij doen dit nu niet meer aan de hand van de symboliek van het Brandofferaltaar, maar wij lezen daartoe enige gedeelten uit het Nieuwe Testament.

Onder andere **Romeinen 6:1-14**. *Wat zullen wij dan zeggen? Mogen wij bij de zonde blijven, opdat de genade toeneme? Volstrekt niet! Immers, hoe zullen wij, die der zonde gestorven zijn, daarin nog leven? Of weet gij niet, dat wij allen, die in Christus Jezus gedoopt zijn, in zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders, zo ook wij in nieuwheid des levens zouden wandelen.*

Want indien wij samengegroeid zijn met hetgeen gelijk is aan zijn dood, zullen wij het ook zijn (met hetgeen gelijk is) aan zijn opstanding; dit weten wij immers, dat onze oude mens mede gekruisigd is, opdat aan het lichaam der zonde zijn kracht zou ontnomen worden en wij niet langer slaven der zonde zouden zijn; want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde. Indien wij dan met Christus gestorven zijn, geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven, daar wij weten, dat Christus, nu Hij uit de doden is opgewekt, niet meer sterft: de dood voert geen heerschappij meer over Hem.

Want wat zijn dood betreft, is Hij voor de zonde eens voor altijd gestorven; wat zijn leven betreft, leeft Hij voor God. Zo moet het ook voor u vaststaan, dat gij wèl dood zijt voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus. Laat dan de zonde niet langer als koning heersen in uw sterfelijk lichaam, zodat gij aan zijn begeerten zoudt gehoorzamen, en stelt uw leden niet langer als wapenen der ongerechtigheid ten dienste van de zonde, maar stelt u ten dienste van God, als mensen, die dood zijn geweest, maar thans leven, en stelt uw leden als wapenen der gerechtigheid ten dienste van God. Immers, de zonde zal over u geen heerschappij voeren, want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade”.

Wij willen nu bijzonder over vier grote feiten spreken, die gekomen zijn, door het grote werk Gods in Jezus, dat voltrokken is op het kruis van Golgotha.

Het eerste feit: Gods wet eist, dat al de schuld betaald zal worden. En die schuld is niet gering. Het gaat hier niet om materiële dingen, het gaat hier om schade aan de ziel, aan het eeuwige leven, aan het rijk van God Zelf! Denk eens aan, Gods Woord zegt ons, dat één ziel meer waard is dan al het goud en zilver en al de edelgesteenten van deze wereld. Daardoor verstaan wij wel, dat deze enorme schuld niet door materiële dingen gedekt kan worden.

Eén ziel is zó kostbaar, want dat is het leven uit God. Als wij gezondigd hebben, dan brengen wij

daarmee niet alleen een enorme schade toe aan onze eigen ziel, maar dikwijls ook aan de zielen van anderen. Denkt u maar eens na, als wij bijvoorbeeld lasteren. Dat betekent niet alleen een grote schade voor de lasteraar zelf, maar ook voor degenen, die gelasterd wordt.

Nu zegt Gods Woord: **“De ziel is in het bloed”**. De ziel is dus met dat bloed ten nauwste verbonden. Als deze schuld volkomen uitgedelgd moet worden, dan eist Gods wet, dat het zal plaats vinden, doordat een zondeloos mens zijn ziel als losprijs daarvoor zal geven.

De mens, voortgekomen uit Adam, heeft gezondigd en een nieuwe mens wederom voortgekomen uit Adam, moet die schuld betalen. Dat is de eis. Maar er bestaat geen mens uit Adam, die zo'n kostbare ziel heeft, daar wij allen zondaren zijn.

Dan zien wij hier het grote plaatsvervangend lijden van onze heiland Jezus. Daarom staat er van Hem geschreven, hoe Hij geboren moest worden uit een vrouw. God zond Zijn Zoon in deze wereld om mens te worden uit Adams geslacht door die wonderbare geboorte uit die vrouw uit Adam, uit de maagd Maria.

Nu ging Hij de losprijs betalen. Hij stortte Zijn ziel, dat reine, zondeloze leven als mens, voor u en mij uit in de dood, en Hij stortte daarbij ook Zijn bloed uit, en dat is de losprijs, die alleen kan voldoen. Om de enorme schuld, van ons allen uit te kunnen delgen, moest een betaalmiddel komen, dat zoveel waarde heeft, dat het alles kan betalen en dekken. En dat is alleen het kostbare bloed van Jezus.

Daarom zegt Petrus in **1 Petrus 1:18-19**. **“wetende, dat gij niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, zijt vrijgekocht van uw ijdele wandel, die (u) van de vaders overgeleverd is, maar met het kostbare bloed van Christus, als van een onberispelijk en vlekkeloos lam”**.

Weet u, waarom dat bloed van Jezus zo kostbaar is? Omdat het bloed verbonden is aan de ziel van Jezus en dat is dus het leven van Jezus Zelf, dat reine, zondeloze, heilige leven. Er is nog meer. Het bloed van Jezus heeft daarom zo'n enorme kapitale waarde, omdat Hij een bijzondere bloedfactor had, die geen ander mens ooit heeft gehad of zal hebben.

Wij allen hebben alleen de bloedfactor van Adams geslacht, die uit Adam voortgekomen zijn. Maar Jezus had niet alleen de bloedfactor van het geslacht van Adam, door de geboorte uit Maria, maar Hij had ook de bloedfactor van Zijn Vader, gelijk iedere natuurlijk mens ook de bloedfactor van zijn vader heeft mee ontvangen.

Maar Jezus had geen aardse vader; ook wat Zijn vleeswording betrof, is Hij uit God geboren, want God heeft Hem verwekt. Maria ontving uit de Heilige Geest en zo verwekte God, ook wat Jezus menswording betreft, Zijn Zoon. Dit is iets wonderlijks, wat wij met ons verstand niet kunnen begrijpen. Het is een geheimenis Gods, waarvan de Schrift spreekt.

“Groot is dit geheimenis Gods, in het vlees verschenen”. Daarom wordt, niet alleen in deze tijd, maar ook in alle toekomstige eeuwen de kracht van dat bloed geprezen, niet alleen hier op de aarde, maar ook in de hemelen. En als straks de Gemeente in heerlijkheid in de hemel is, rondom de troon van God, dan zingen ze daar dat nieuwe lied, dat wij lezen in **Openbaring 5: “Gij hebt ons Gode gekocht met Uw bloed”**.

Het bloed van Jezus is daarom zo kostbaar, omdat het de bloedfactor van God Zelf heeft. Dat is van het Leven van God, dat onvergankelijke, dat onvernietigbare Leven. Hij, die eeuwig is, de uit Zichzelf bestaande, die alles het leven geeft en die alleen en onvernietigbaar Leven heeft. Dat is in dat bloed van Jezus, dat als losprijs voor u en mijn ziel betaald werd en dat is voldoende.

Elk ander middel van betaling is verreweg ontoereikend om onze schuld weg te nemen, maar dank God, het bloed van Jezus reinigt ons van alle zonde. Zo is daar voor alle schuld betaald en voldaan, ook voor alle schuld, die nog gemaakt zal worden, mits het maar beleden wordt. Daar komt het op aan.

Als wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonde vergeeft. Het bloed van Jezus reinigt ons dan van alle zonde. Dit is de voorwaarde, dat wij onze zonden en onze schuld belijden. Dit is het eerste feit.

Het tweede feit. Gods wet eist ook, dat de zondaar zijn straf zal ontvangen en dat is de vloekdood. De zondaar *moet* sterven. Nu vinden wij in de Schrift, hoe Jezus onze straf op Zich nam. Hij werd

niet alleen uit een vrouw, maar ook onder de wet geboren. Hij heeft onder de wet geleefd en is onder de wet voor onze zonden veroordeeld geworden. Hij is in onze plaats naar dat vloekhout gegaan en aan dat vloekhout genageld, om daar onder het oordeel van God aan die vloekdood te sterven.

Dit zijn geweldige dingen. Toen Jezus daar onder de wet voor ons als zondaar werd gevonnist en dat vonnis aan Hem voltrokken werd, wat is er toen gebeurd? Toen is daar de zondaar gestorven in Jezus kruisdood. Dat heeft geweldige gevolgen. Immers, de zonde kan alleen tot zondige daden komen, als zij een zondaar tot haar beschikking heeft. De leugen kan pas overgaan tot liegen, als hij een leugenaar tot zijn beschikking heeft.

Dit is het grote werk in Jezus, dat God in Jezus kruisdood de zondaar onttrok aan de macht van de zonde, niet aan de zonde zelf, maar aan de heerschappij van die zonde. God nam de zonde niet weg uit deze wereld, toen Jezus stierf. De zonde is er nog steeds - hij is eerder meer toegenomen - maar God nam de zondaar weg uit deze wereld in Jezus kruisdood, om hem te zetten als een nieuw mens in het Rijk van Hem.

Dat zijn geweldige dingen en dat leert de Schrift! Immers, de zonde kan onmogelijk macht hebben in een zondaar, wanneer die dood is. Dat gaat niet meer en dat zegt ons hier **Rom. 6:6-7**. ***“dit weten wij immers, dat onze oude mens mede gekruisigd is, opdat aan het lichaam der zonde zijn kracht zou ontnomen worden en wij niet langer slaven der zonde zouden zijn; want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde”***.

Hoe wordt deze zegen ons deel? Hier zitten velen mee te worstelen. Men weet en gelooft wel, dat al onze zonden vergeven zijn om Zijns Naams wil en dat het bloed van Jezus ons reinigt, maar men weet niet, hoe men moet ontkomen aan de heerschappij van de zonde, aan de macht van de zonde, zodat wij nu niet meer behoeven te zondigen.

En dat is, wat God ons in Jezus geschonken heeft: een volkomen verlossing, wie de Zoon vrijgemaakt heeft, zal waarlijk vrij zijn. Hoe wordt dit ons deel? Daar gaat het om!

1e. Enkel en alleen door het geloof. Dat wij dit geloven, dat Jezus het werk volbracht heeft en dat Hij daar in Zijn kruisdood ook de zondaar mee kruisigde en deed sterven, radicaal.

Dat geloof moeten wij niet trachten uit onszelf op te brengen, maar dat ontvangen wij van God Zelf door de verkondiging van deze boodschap, door de verkondiging van het volle Heil in Jezus kruisdood tot stand gekomen. En als wij het Woord horen, deze boodschap van het kruis, en dat gaan opnemen en bewaren in ons hart, dan ontvangen wij daarbij ook het geloof daarin. God Zelf bewerkt het en geeft het, door Zijn Woord en Geest.

2e. Dat wij dat geloof, heel persoonlijk, voor onszelf moeten toe-eigenen, wat gegeven is: dus door een geloofsdaad, wat tevens een geloofsovergave is, door te zeggen: *“Heer hier ben ik. Ik geloof Heer, dat gij ook voor mij, daar op dat kruis als zondaar gestorven zijt, niet alleen voor mijn zonden, maar dat U voor mij als zondaar gestorven bent, zodat, wat mijn zondaar zijn betreft, ik niet meer leef. Heer, toen Gij stierf op het kruis, bracht Gij die zondaar in mij in de dood. En nu Heer, in grote dank neem ik dit offer aan, Heer ik aanvaard Uw plaatsvervangend lijden en sterven voor mij”*.

Dat betekent dus nu voor mijzelf: Ik leeft nu niet meer als zondaar, maar Hij leeft nu voor mij en nu ook in mij. Ik kan mijzelf niet vrijmaken van de macht van de zonde, maar Hij heeft mij vrijgemaakt daarvan, toen Hij mij als zondaar, aan mijn zondaar zijn deed sterven.

Van nu af aan leef ik niet meer voor de wereld en voor mijzelf, maar voor God en Zijn Koninkrijk. Ik leef voortaan niet meer naar het vlees, maar nu naar de Geest. Dat betekent dus aan onze zijde absolute capitulatie. Dat is ook alles, want Jezus doet alles. Zelfs uw capitulatie moet Hij nog bewerken, maar u moet meewerken.

En als ik dat zeg: *“Heer, ik geef geheel mijn leven aan U”*, dan betekent dat ook, dat heel mijn levensterrein nu aan de Heer overgegeven wordt. Dat wil zeggen: ons gedachten leven onder Zijn heerschappij stellen, zodat wij de dingen bedenken, die van Hem zijn. Ook ons verstandleven, ons gevoelsleven, ons begeerteleven onder Zijn controle brengen.

Wie dat wil doen en in oprechtheid van het hart dat aan de Heer vraagt, die ervaart, dat de Heer ons niet beschaamt. Dan wordt heel ons levensterrein door Hem in bezit en onder controle

genomen. En ik kan u verzekeren, dat dan de zonde geen heerschappij meer kan krijgen.

Velen willen wel hun zonden kwijt, maar niet zichzelf, en daarom moeten zij altijd weer opnieuw zondigen. Want zo gauw men weer zichzelf wil blijven, en zich handhaven, grijpt de macht van de zonde hen ogenblikkelijk weer aan, en zij vallen en zondigen weer.

Maar wanneer wij in Christus willen zijn en zeggen: *“Heer, Gij alleen hebt recht op heel mijn leven”*, dan bestaat de mogelijkheid te leven op het hoogste niveau, onttrokken aan de macht van de zonde.

Amen.

Tot zover, volgende week gaan we hier mee verder. De Heer Zegene u.